

دسته عزاداری در دوران قاجار به روایت بلوشر

۲۰ مرداد ۱۴۰۳ ساعت ۱۹:۴۸

از نظر ایرانی‌ها برجسته‌ترین ایام روزهای عزاداری محرم است و گریه و زاری در ایران از لوازم چنین روزهایی به شمار می‌رود.

مراسم عزاداری ماه محرم در دوره قاجار نیز جز مراسمات مهم مذهبی ایرانیان بود. ایرانیان در ماه محرم، رسوم خاصی داشتند که هر ساله آن را اجرا می‌کردند. در کنار گریه و زاری که جز ملزومات عزاداری بود، تشکیل دسته‌های عزاداری نیز از واجبات این مراسم بود.

«ماه رمضان و ماه عزاداری محرم به منزله وقایع مهمی در زندگی اهالی به شمار می‌رفت. در این هر دو ماه مسلمانان به نحوی جدی به مناسک عمل می‌کردند. در روز دهم محرم فرصت یافتیم که دسته عزاداری را در حین حرکت مشاهده کنم. دسته با تانی کامل ناله‌های بلند و دردناکه و پرتین حسن و حسین، عبور می‌کرد. مردان پیراهن‌های سفید بر تن داشتند و قمه‌های براق را در دست‌ها تاب می‌دادند. این قمه‌ها را در حال خلسه و جذب چنان بر سر خود می‌زدند که از آن خون گرم بر صورت و پیرهنشان جاری می‌شد. چشم‌ها که زیر آن‌ها کیبود شده بود به نحوی دهشت‌آور می‌درخشید و پیرهن‌ها چنان به خون آغشته بود که رنگ اصلی سفید آن‌ها به زحمت در بعضی از مواضع به چشم می‌خورد. عبور دسته عزاداری چنان تاثیر دردناک‌گیزی بر کسانی که طرفین خیابان ایستاده بودند بر جای می‌گذاشت که همه بیخودانه می‌نالیدند و زار می‌زدند. بعدها دوستی به من گفت که از نظر ایرانی‌ها برجسته‌ترین ایام همین روزهای عزاداری است و گریه و زاری در ایران از لوازم چنین روزهایی به شمار می‌رود.»

منبع: ویبرت بلوشر، سفرنامه بلوشر، ترجمه کیکاووس جهانداری، تهران، انتشارات خوارزمی، ۱۳۶۹، صص ۸۶-۸۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۴۹۷۵۱/بلوشر-روایت-قاجار-دوران-عزاداری-دسته/>